

- ΘΕΑΤΡΟΝ Μ. ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Ἡ γαλλικὴ φάρσα «Τράβα τὸ Κορδόνι», ἀπὸ ἐπιπέδου ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς μῆνας, — μοναδικὸν γέγονος εἰς τὰ χρονικά τῶν ἀθηναϊκῶν θεάτρων, — ἐγκατέλειπε τὸ πρόγραμμα τοῦ θεάτρου «Μ. Κοτοπούλη» διὰ νὰ δώσῃ θέσιν εἰς τὸ τετράπρακτον δράμα τοῦ Σαρλ Μαρὲ «Ὁ πειρασμός».

Περὶ τῆς σκηνοθετήσεως καὶ διδασκαλίας τοῦ ἔργου, εἰς τὸ ὅποιον ἐπαναβλήθη τὴν κ. Μαρίκην Κοτοπούλη, κατόπιν ὀκτῶ μηνῶν ἀπουσίας τῆς, θὰ ἠμιλήσωμεν ἐκτενῶς εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Ἡμερῶν δίδομεν ἐν συντόμῳ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δράματος :

Ἡ Ἰρένα, νεωτάτη, μόλις εἴκοσι δύο ἐτῶν, τόπος γυναικὸς τοῦ καθήκοντος, ἔξοπνη, αισθηματικὴ, εἶναι ὑπανδρευμένη μετὰ τὸν Νταμπέργκ, ἐνῶ ἀγαπᾷ ἀπὸ τὸν παιδικὸν τῆς φίλον Ροβέρτον καὶ συγχρόνως ἀπὸ τὸν Μωρίς Μπρουιόν. Εἰς μίαν ἐκδρομὴν διὰ τοῦ αὐτοκινήτου, τὴν ὁποίαν κἀνεῖς ὁ Νταμπέργκ μετὰ τὸν Ροβέρτον, σκοτώνεται ὁ πρότερος. Πταίει σ' αὐτὸ ὁ Ροβέρτος, ὁ ἐρωτευμένος πάντοτε παθητικῶς μετὰ τὴν Ἰρένα ; Ἡ νεαρὰ γυναίκα οὕτως κἂν τὸ ὑποπτεύεται, καὶ εἰς μίαν στιγμὴν ἐρωτικῆς ἐξάρσεως τῆς μετὰ τοῦ Ροβέρτου, τοῦ λέγει ὅτι συγκατατίθεται νὰ γίνῃ γυναίκα του. Ὁ Ροβέρτος, πρὸ τῆς ἀναλίστου εὐτυχίας, τρομάζει. Τὸν πιάζει ἡ συνείδησίς του. Δὲν ἔπαισαν αὐτὸς διὰ τὸν θάνατον τοῦ Νταμπέργκ, ἀλλ' εἰν ἄνηργος ταχύτερα, ὅπως εἰρηγαί, θὰ τὸν ἐσοίσε. Καὶ ἡ Ἰρένα παντρεύεται τὸν Μπρουιόν, ἐνῶ ἐξοκολοῦται ν' ἀγαπᾷ μυστικῶς τὸν Ροβέρτον. Ὁ Μπρουιόν προσπαθεῖ μετὰ κάθε τρόπον νὰ διασκαδίσῃ τὴν γυναίκα του καὶ νὰ τὴν κἀμῃ νὰ λησμονήσῃ τὸν Ροβέρτον.

Ἡ Ἰρένα εἶναι πολὺ τίμιος, γιὰ νὰ μὴν ἀποδεικνύῃ τίποτε ἀπὸ ὅσα ἔχει στὴν καρδίᾳ τῆς. Ὅταν μὲ μίαν ἐμφανίζεται ὅτις τῆς ὁ Ροβέρτος, ἔβρινα ἀγνωρίζεται. Ἡ συνεχὲς ἀνάμνησις τῆς Ἰρένας, πρὸ δὲν ἐλπίζει νὰ τὴν ἀποκτήσῃ ποτέ, τὸν ἀναγκάζει νὰ ζητήσῃ τὴν περηγορίαν εἰς τὰ θελαφῶνα φάρμακα, πρὸ δημιουργοῦν τοὺς τεχνητοὺς παραδεισούς. Ὁ Ροβέρτος εἶναι ῥάκος καὶ τέτοιος παρουσιάζεται μπροστὰ στὴν Ἰρένα. Ἐκείνη συγκατατίθεται, φαίνεται ὅτι εἶναι ἔτοιμος νὰ φύγῃ μαζὺ του. Μὰ ἡ ἰδέα τοῦ καθήκοντος ὑπερισχῶσι. Ὁ Ροβέρτος τὴν περιμένει ἀκόμη ὀλίγα λεπτὰ ἔξω στὸν κήπο, προσμένοντας νὰ ἰδῇ τὸ συνθηματικὸν σημεῖον. Μὰ οἱ κουρτίνες τοῦ παραθυριοῦ κλείνουν. Ἡ Ἰρένα θὰ μείνῃ μετὰ τὸν ἄνδρα τῆς. Ἐνῶς ἤχος ἀκούεται. Ἡ Ἰρένα προσπαθεῖ νὰ ξηγαλάσῃ τὴν δικαιοσύνην τῆς, κάθεται εἰς τὸ πιάνο καὶ παίζει τὸ τραγεῦδι τῆς Μπατερφλάου, ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ σπιτιοῦ μπαίνουν ν' ἀναγγείλουν τὴν αὐτοκτονίαν τοῦ Ροβέρτου.

Ἔτσι τελειώνει τὸ δράμα τοῦ Μαρὲ, γραμμένον μετὰ μεγάλην δραματικὴν τέχνην, μετὰ σκηνὰς πρὸ συγχλονῶν, καὶ τὸ ὅποιον παίζεται ἀπὸ τὸν χαρμῶνα εἰς τὸ Παρίσι, μετὰ καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν.

Εἰς τὸ ἔργον παίζουν ἡ κυρία Μαρίκα Κοτοπούλη ὡς Ἰρένα, ὁ κ. Αποστολίδης ὡς Νταμπέργκ, ὁ κ. Μυρὰς ὡς Ροβέρτος Ζουρδάν, ὁ κ. Ροζάν ὡς Μωρίς Μπρουιόν, ἡ κ. Φωτεινὴ Λούη, ὁ κ. Μινωτάκης κλπ.